

FEDERATIA SINDICATELOR DIN EDUCAȚIE
„SPIRU HARET”

Afiliată la Internaționala Educației

REVISTA PRESEI

30 octombrie 2018

Documentul ce obligă profesorii la o muncă în plus inutilă, eliminat

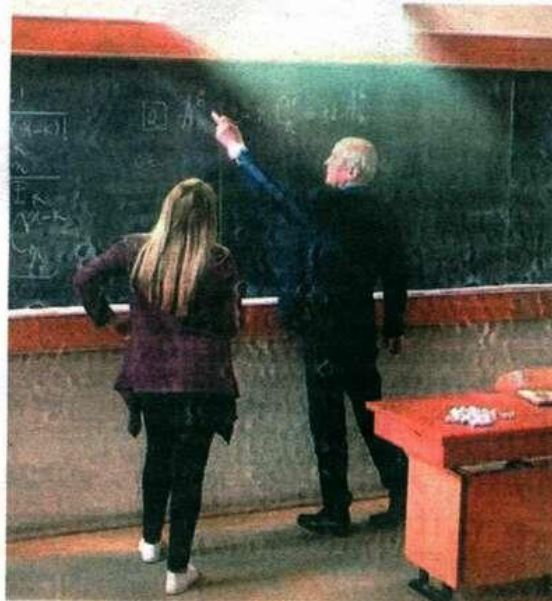
Ministrul Educației a dat înapoi, în urma articolului RL

Ministrul interimar al Educației, Rovana Plumb, a renunțat la fișa care îi obliga pe profesori la o muncă în plus pentru a fi retribuiți la plata cu ora.

✍️ *Laurențiu Mușoiu*

După ce „Românii liberi” a arătat că Ministerul Educației Naționale (MEN) a introdus un document prin care îi obliga pe profesori la o muncă în plus inutilă pentru a primi banii la plata cu ora, șefa interimară a Învățământului, Rovana Plumb, a revenit asupra deciziei. “Ministrul Rovana Plumb a decis să elimine fișa de activitate lunară, formular ce era cuprins în Anexa 3 a ordinului nr. 4165/24.07.2018, urmând ca activitățile să fie evidențiate în condica de prezență a unității de învățământ”, anunță Ministerul Educației, printr-un comunicat de presă.

Dascălii cu ore suplimentare (la plata cu ora) sunt nevoiți, începând cu acest an școlar, să completeze o fișă cu activitatea de la clasa respectivă, cu toate că acest lucru este trecut deja, obligatoriu, în planificarea

anuală, arăta „România liberă” la începutul acestei luni.

Mai mult, în unele școli, activitatea de la fiecare oră a profesorilor trebuie scrisă, la cererea direcțiilor unităților, și în condica de prezență. Practic, dascălii sunt nevoiți să scrie aceleași lucruri de două sau trei ori, în documente diferite.

Fișa pentru orele suplimentare, introdusă prin or-

din semnat de fostul ministru Valentin Popa, trebuia completată de profesor, apoi semnată de șeful de catedră și de directorul unității de învățământ și, într-un final, depusă la secretariat, transmisă către inspectoratele școlare județene sau, după caz, către Inspectoratul Școlar al Municipiului București și, de aici, la Ministerul Educației.

Plumb a mai eliminat și prevederea criticată de UDMR, privind predarea orelor de limba română în școlile cu elevi de minoritate etnică. „În plus, a fost eliminată obligația ca învățătorii/institutorii/profesorii pentru învățământul primar de la clasele cu predare în limbile minorităților naționale să desfășoare activități didactice la clasă în același timp (în pereche) cu profesorii de specialitate care predau la clasele respective educația fizică, limbile moderne și religia. Astfel, ei pot beneficia de acest timp pentru a-și completa pregătirea metodică-științifică”, mai precizează MEN.

De asemenea, a fost stabilită ordinea în care se ocupă posturile didactice de predare/catedrele vacante și rezervate în regim de plata cu ora. Pentru anul școlar 2018-2019, rămân în vigoare prevederile Metodologiei-cadru privind mobilitatea personalului didactic, aprobată prin ordinul de ministru nr. 5485/13.11.2017, unde încadrarea în regim de plata cu ora este reglementată prin articolele 94-96. ■

ADEVĂRUL: Cum sunt convertiți la corupție copiii, din școală. România, pe primul loc în UE la corupția din Educație/ Florinela Iosip

Corupția din România nu începe cu clasa politică, ci cu sistemul educațional. Cel puțin așa arată un sondaj publicat recent de fundația Eurofound. Mai exact, dintre toți cetățenii UE consultați, cei mai mulți care reclamă existența corupției în școli sunt românii

România, pe primul loc în UE privind corupția în școli

România este pe primul loc în UE privind corupția în școli, arată un sondaj realizat de fundația Eurofound, pe locul doi și trei aflându-se Croația, respectiv Ungaria. Experții spun că fenomenul afectează atât performanțele elevilor, cât și modul în care va arăta societatea românească în viitor: coruptă în toate sferele. „Corupția se manifestă atât din partea profesorilor, cât și a părinților. Pe de o parte, sunt cadrele didactice care solicită anumite foloase materiale părinților pentru a-i trece la materia lor.

De pildă, sunt mulți profesori care le spun părinților că ai lor copii au nevoie de meditații pentru că se descurcă execrabil la materia lor și se propun chiar pe ei ca meditari, contra unor sume deloc neglijabile. Or, asta înseamnă că ei intră într-un conflict de interese. Practic, profesorii cer bani pentru a mări notele unui elev de la clasă. Pe de altă parte, sunt și părinți care vin cu diverse atenții la dascăli pentru că li se pare firesc să procedeze așa pentru binele copilului lor”, explică pentru „Adevărul” președintele Federației Naționale a Părinților din România, Iulian Cristache. Efectele mitei se văd la rezultatele Evaluării Naționale. În plus, specialistul reamintește că în urmă cu aproximativ o lună s-a adoptat în sfârșit Codul de etică pentru cadrele didactice din învățământul preuniversitar, care interzice astfel de practici, dar expertul nu este sigur că se va respecta. „Rămâne de văzut în ce măsură va fi implementat de directori. Reticența mea vine de pe urma faptului că sunt directori de școli care acoperă greșelile profesorilor pentru că sunt colegi de cancelarie”, mai atrage atenția Cristache. Expertul adaugă că efectele mitei în sistemul de învățământ se văd la rezultatele Evaluării Naționale, acolo unde sunt cazuri în care notele primite de elevi la clasă sunt semnificativ mai mari comparativ cu cele de la testările naționale. La rândul său, psihologul Mihai Copăceanu punctează că performanțele copiilor sunt afectate de fenomenul corupției în unitățile de învățământ. „România fiind o țară cu un nivel extrem de ridicat de corupție, acest fenomen afectează de ani buni inclusiv mediul școlar preuniversitar și universitar. Pentru elevul aflat în procesul de devenire psihoemoțională și socială un rol esențial îl are interacțiunea cu mediul imediat (școala, prietenii, profesorii) și profilul moral sau imoral al mentorilor/ profesorilor din școală. Pentru elevul român, figura profesorului este mai mult decât esențială în formarea sa”, explică psihologul.

De ce copiii reproduc faptele de corupție

Specialistul mai subliniază că elevii sesizează ușor faptele de corupție și le pot reproduce cu aceeași ușurință. „Elevii sunt foarte buni observatori. Ei analizează, compară și critică atitudinile și comportamentele profesorilor. Observă cu ușurință faptele de corupție, discriminările pe diferite motive, faptul că unii sunt favorizați și alții nu, sesizează inclusiv diferența într-un punct la un test sau faptul că un elev beneficiază de un tratament preferențial. Mai grav, însă, este că aceste fapte rămân nepedepsite și atunci copiii vor reproduce o atitudine similară, pe principiul «pot să copiez, oricum nu voi fi pedepsit». Expunerea constantă a elevilor la fapte de corupție determină lipsa de respect față de profesori, școală și educație în general. Astfel, mediul școlar devine unul nesigur”, conchide Mihai Copăceanu. Cum va arăta societatea din cauza corupției din școli Președintele Asociației Funky Citizens, Elena Calistru, vorbește despre o corupție sistemică determinată de un context cultural și istoric specific. „Încă de pe vremea comunismului, românii s-au obișnuit să dea șpagă pentru lucruri pe care sistemul le interzicea sau efectiv nu le putea oferi cetățenilor. Practic, trebuia «să te descurci» dând bani în stânga și-n dreapta. Apoi, în perioada haotică a tranziției la democrație și capitalism, totul s-a acutizat. Oamenii au început să aibă tot mai puțină încredere în oamenii care oferă servicii publice și-atunci, ca să se asigure că medicul sau profesoara se va purta frumos cu beneficiarul, s-a dezvoltat tot mai mult practica oferirii celebrului pachet de țigari Kent sau de cafea”, opinează Calistru.

Reprezentantul Funky Citizens mai afirmă că până nu vom scăpa de corupția din școli, aceasta va continua să se manifeste în toate sferele societății. „Acești copii sunt viitorii politicieni, medici, profesori sau magistrați. Ei vor fi oamenii care vor lua decizii cu privire la bunăstarea și siguranța altor

oameni. Până când nu vom reforma sistemul educațional, nu cred că vom avea o schimbare de substanță în societatea românească și implicit în politică”, încheie Calistru.

Linie telefonică pentru reclamarea abuzurilor existentă doar pe hârtie O inițiativă pentru stoparea mitei în școli există de câteva luni, numai că Ministerul Educației Naționale (MEN) nu o aplică. Mai exact, Inițiativa pentru Competitivitate (INACO) propune o linie telefonică și online la care elevii, părinții și profesorii să reclame situațiile în care dascălii cer bani de la părinți sau chiar aceștia vin cu „plicul la școală”. Ideea a pornit de la mesajele pe care le-a primit președintele INACO cu privire la grupuri de părinți care strâng bani pentru profesori. „Ministerul Educației s-a arătat cooperant față de inițiativa noastră, dar din motive necunoscute cele două rețele nu sunt încă active. Am adresat în urmă cu două săptămâni o scrisoare către Ministerul Educației în care cerem lămuriri. Reprezentanții Instituției ar trebui să ne răspundă în termen de 30 de zile” a declarat, pentru „Adevărul”, președintele INACO, Andreea Paul. O analiză făcută de INACO arată că, în școlile din Capitală, doar anul trecut, quantumul cadourilor cu ocazia fiecărei sărbători a fost de 200 de lei pentru fiecare copil. Un calcul simplu ne arată că, într-o clasă cu 30 de elevi, se strâng 6.000 de lei cu fiecare ocazie pentru un dascăl.

CAPITAL: Se întâmplă în România! Școală invadată de șobolani! Ce spune Lia Olguța Vasilescu despre asta/ Mihaela Cristea

O școală din Craiova a fost invadată de șobolani! Rozătoarele s-au înmulțit extrem de mult și au devenit un pericol pentru sănătatea elevilor și a oamenilor care locuiesc în acel cartier.

Firma de salubritate susține că a făcut deratizările periodice, iar alta nu va mai face până la anul, dacă nu va fi sesizată oficial de o asociație de locatari. Până la rezolvarea situației, conducerea școlii a reușit să limiteze numărul șobolanilor cu ajutorul unui câine.

"Noi cumpărăm din buzunarul propriu acele prăjiturile care le plac șobolanilor și am reușit să-i împuținăm în curtea școlii. În plus, mai avem și un cățel care reușește să prindă aproape săptămânal doi-trei", a spus Petre Cauc, directorul Liceului George Bibescu, citat de antena3.ro.

În trecut, ministrul Muncii, Lia Olguța Vasilescu a fost primar al Craiovei. În acea perioadă era foarte reactivă la nevoile oamenilor. Mai mulți cititori ne-au scris că așteaptă intervenția ei. Actualul primar nu a oferit niciun punct de vedere.

PUTEREA: Iar suntem în TOP. România, campioana Europei la CORUPȚIA în școli/ E.Ș.

România mai bifează un record negativ. Potrivit unui sondaj realizat de fundația Eurofound, țara noastră este pe primul loc în topul UE al corupției în școli, scrie Hotnews.

Specialiștii spun că vina le aparține atât elevilor, cât și profesorilor, iar efectele mitei se văd la examene, unde notele sunt mult mai mici ca notele de la clasă. Pe locul doi și trei se află Croația și Ungaria, iar la polul opus se află Danemarca, Suedia și Finlanda.

ȘCOALA9: Înaintea mării alegeri/ Elena Văduva

La începutul clasei a VIII-a, Oana, o fată care crește într-un sat mic din Sălaj, trebuie să aleagă liceul la care își va continua studiile. Toate opțiunile vin cu restricții și sacrificii.

Într-o zi normală de școală, Oana Trifan își face un sandwich cu dulceață de căpșuni dimineața și-și umple o sticlă cu apă de la fântână. Magazinul de unde ar putea să-și cumpere apă sau snacks-uri se află peste drum de școală, dar elevii nu au voie să traverseze singuri strada. De cele mai multe ori nu traversează nimeni cu ei, așa că Oana preferă să se asigure că are tot ce îi trebuie înainte să intre în curtea școlii.

Hainele și ghiozdanul sunt mereu pregătite cu o seară înainte pentru a mai rupe câteva clipe de somn dimineața, așa că iese pe poartă cu puțin înainte de ora 8 fix, când va începe prima oră. Când ajunge la șoseaua care trece prin mijlocul Bălanului, un sat cu circa 1.000 de locuitori din județul Sălaj, Oana privește în ambele părți. Poate are noroc și zărește vreo colegă de care să se lipească în drum spre școală și cu care să mai schimbe câteva vorbe despre tema la mate pe care iar n-a făcut-o sau despre cele mai noi bârfe de pe holul școlii, plin acum de bănci și scaune. Școala e în renovări, așa că elevii de primară au fost trimiși la școală într-un sat vecin, iar cei de gimnaziu le-au acaparat clasele. Oana speră în secret să se pună dulapuri pentru cărți pe holuri, ca să nu mai fie nevoită să care în spate kilograme întregi de manuale și caiete speciale de teme și de clasă.

După ce constată că nu va fi însoțită de nimeni, Oana târșăie picioarele spre școală și întârzie puțin la prima oră. E clasa a VIII-a, are ochii verzi și o față ovală, iar pletele blonde crețe îi acoperă umerii. Își dorește să dea la matematică-informatică la liceu, dar nu are curaj să-i recunoască asta profesorului de matematică. În ultima vreme nu mai reușește să înțeleagă materia și nu-și mai face atât de des temele, așa că nu vrea ca profesorul să o judece și să o descurajeze.

Creața, Trifoi, George, Geo, Oana, Onuca. De-a lungul celor 14 ani împliniți în ianuarie, Oana a răspuns la mai multe nume. Nu știe care-i place mai mult. S-a născut în Bălan și a copilărit într-o casă unde în spatele curții te poți așeza să privești poalele munților cu creste verzi. Asta îi place cel mai mult la viața pe care o duce la țară. Muntele din spatele curții, lângă care poate alerga să se așeze atunci când se simte singură, și aerul proaspăt care-i suflă în pletele blonde cărlionțate.

S-a născut prematur și din cauza asta, crede Oana, a ajuns să sufere de astm și să se sufoce mai ales noaptea. Ea nu-și amintește exact, dar mama îi povestește mereu cum, copil fiind, se trezea pe întuneric roșie foc la față și cum ea îi lipea speriată de gură nebulizatorul, un aparat mai mare cu aerosoli pentru îmbunătățirea respirației. Oana, în schimb, nu era speriată. Prima criză pe care a conștientizat-o a fost la grădiniță în timp ce aștepta în linie la baie. Era ora prânzului, așa că aștepta să intre și să se spele pe mâini când a simțit că nu mai poate respira. Educatorea a observat-o abia când se înroșise toată și s-a panicat. A vrut să o ducă la medic, însă o profesoară de română care știa de astmul Oanei a intervenit și a dus-o acasă, unde Oana a luat imediat nebulizatorul și l-a dus singură la gură. Atunci, crede ea, a început să se descurce de una singură, iar în clasa a V-a profesoara de română i-a devenit dirigintă.

Zilele astea stă la una dintre mătușile ei, pentru că mama ei, fostă lucrătoare la confecții într-un sat vecin și acum pensionară, a plecat în Italia o vreme ca să o ajute pe sora ei mai mare la îngrijirea celor două fetițe de grădiniță pe care le are. Acolo își petrece și Oana verile, chiar dacă toți prietenii i-au zis că ar trebui să îi fie frică de avion atunci când a zburat prima dată. Ei nu i-a fost. Pe Oana și pe sora ei le despart 12 ani, dar asta nu le-a împiedicat niciodată să fie prietene apropiate.

Mătușa ei are tot două fete de grădiniță, pe care Oana simte că le-a crescut de mici și cu care desenează sau se joacă după școală. Îi place să doarmă în casa mătușii pentru că poate petrece mai mult timp cu cele două verișoare, dar și pentru că e mai aproape de școală și se poate trezi la 7:20 dimineața fără să-și facă multe griji că o să ajungă târziu la prima oră. Tatăl ei, care stă în Bălan, nu aude foarte bine, o deficiență cu care a rămas după ce a muncit mai mulți ani pe o macara în construcții, așa că îi e mai ușor să comunice cu mătușa ei. Plus că mâncarea mătușii bate orice ar încerca tatăl să gătească.

Ziua e mereu lungă la școală. Ultima oră e muzică sau desen, materii pe care Oana nu le prea înțelege, pentru că fiecare coleg fie cântă, fie desenează în propriul colț. Niciodată nu fac toți același lucru, așa că ea preferă să-și facă tema la română decât să picteze sau să cânte pe note. Imediat după ce sună clopoțelul fugă la biblioteca din sat, o cameră cu rafturi de lemn închis la culoare pline cu cărți noi și vechi, unde vine încă din primară să-și facă temele. Deschide ușa din termopan și o vede în stânga pe Ana Damșa, bibliotecara cu părul la fel de creț ca al ei, care ascultă radio încet și care coace cozonaci chiar și când nu e sărbătoare. Ana o pofteste înăuntru și începe să o întrebe despre școală, despre teme, dar și despre familie și prieteni.

Biblioteca satului este prima clădire unde copiii se duc după ce termină orele la școală, mai ales din 2009, de când biblioteca a primit calculatoare prin programul Biblionet. Aici Ana îi învață să croșeteze fețe mici de masă cu modele tradiționale, să deseneze, să citească mult și din toate, dar se pot și juca pe calculator sau pot învăța să programeze în cadrul clubului Code Kids. Uneori Oana merge la bibliotecă doar pentru a discuta cu Ana.

Ana nu a fost mereu un refugiu pentru copiii din Bălan. După ce a terminat liceul în 1990 s-a angajat la o fabrică de confecții care funcționa la Jibou, un oraș aflat la 16 km distanță de Bălan, locul unde se născuse și unde locuia, și nu era deloc fericită. Munca i se părea grea, naveta, obositoare, iar programul, mult prea încărcat. Trebuia să se asigure că marfa pleacă în străinătate, chiar dacă asta însemna să se ducă să muncească și în weekend. Totul pe bani puțini.

În 1994 a decis să schimbe asta. Avea 23 de ani, iar bibliotecara din sat tocmai fusese chemată de primar să predea copiilor de primară după ce învățătoarea murise brusc. Pentru că era și învățătoare, bibliotecara a acceptat, iar postul a rămas liber și s-a organizat un concurs pentru ocuparea lui. Atunci Ana a început să citească toate cărțile din bibliografie, mânată de dorința de a scăpa de

fabrica de confecții. A tocit atât de mult fiecare pagină din fiecare carte încât le mai ține minte și astăzi.

A luat cea mai mare notă și le-a întrecut pe celelalte șase femei care mai concureau. Fericirea că a scăpat de navetă și de hanoracele negre pe care-și amintește că trebuia să le facă nu a durat însă mult. Și-a dat seama cu groază că nu-i plăcea foarte mult să lucreze cu copiii, iar ca bibliotecara satului trebuia să ia contact în permanență cu ei. Spune că nu se putea atașa de ei.

Nu știe când s-a schimbat lucrul ăsta, dar a învățat să se atașeze de copiii care veneau la bibliotecă și a început să se bucure să lucreze cu ei. Îi place cel mai mult să lucreze cu cei de 10-16 ani, pentru că, spune ea, sunt mai receptivi și poți schimba opinii cu ei. Așa cum e Oana, pe care o cunoaște de când era mică și venea să-și facă temele la bibliotecă.

Tot ei Oana i-a spus că nu știe unde să plece la liceu și că asta o sperie puțin. Zalău sau Jibou. Ambele orașe, ambele departe de casă. Dacă ar alege Zalăul, ar trebui să se mute în oraș și să stea în apartamentul familiei, acum deteriorat din cauza unei inundații, iar asta nu o încântă deloc. Plus că asta ar însemna să se întoarcă acasă doar în weekend-uri și poate nu în fiecare. Dacă ar alege să meargă în Jibou, ar trebui să se trezească zilnic la șase dimineața și să fie veșnic obosită, chiar dacă s-ar întoarce în fiecare seară acasă. Oana se întreabă de ce nu se construiesc licee și în sate și de ce trebuie să plece în orașele zgomotoase și înghesuite ca să-și vadă visul cu ochii. Nu vrea să se desprindă de libertatea pe care simte că i-o dă Bălan, de străzile largi, de șoseaua care curge la vale la un punct și unde alunecă cu bicicleta și simte cum îi clocotește adrenalina în vene, de școala înghesuită – renovată sau nu – și de „doamna Ana” din bibliotecă.

În astfel de momente își amintește de vocea mamei care-i spunea că la Zalău nu ar avea cine să aibă grijă de ea, mai ales că o criză de astm poate apărea oricând. Ea crede că s-ar descurca cu astmul. Se calmează singură atunci când simte că se sufocă și nu trebuie decât să-i dea un cot unei colege din clasă ca toată lumea să se prindă de ce fuge afară. Stă la aer, bea apă și-și revine. Nu asta o sperie la Zalău.

Deocamdată încearcă să nu se gândească prea mult la alegerea pe care trebuie să o facă în mai puțin de un an. Se concentrează să-și convingă colegele să aleagă culoarea turcoaz pentru fustițele pe care le vor purta toate la festivitatea de absolvire și filmează tot ce prinde cu telefonul pe care și l-a cumpărat singură din banii strânși din colindat și din alocații. Cu grijă să nu-și zgârie degetele în ecranul pe care l-a spart după ce a căzut în curtea școlii, își filmează colegii, satul, dar și pe Ana.

Și-a înregistrat și vocea într-un podcast care are un singur episod, în care vorbește despre cum obișnuia să simtă gelozie față de una dintre prietenele ei pentru că ea primea ajutor la teme de la părinți. Pe Oana nu o ajuta nimeni.

În ciuda faptului că a realizat și un vlog, că e activă în Code Kids, un club care-i învață pe elevii din zonele rurale programare, și că se aruncă mereu în toate activitățile noi care apar în Bălan, Oanei îi e rușine să-și scoată pasiunile în lume. Nu vrea ca cineva să-i vadă clipurile, să-i audă vocea sau să-i găsească pozele cu apusuri ascunse în telefon, pe care încearcă să se convingă de un an deja să le posteze pe Instagram. De expunere chiar îi e frică. Nu vrea să vorbească lumea în sat despre ea, fie și lucruri bune. Ea vrea să fie doar Oana, o creață obișnuită din Bălan. De asta i se pare ciudat să vorbească despre ea și s-a gândit mult înainte să accepte să o facă pentru acest articol.

Seara o prinde înapoi în curtea mătușii, unde ajută în grădină dacă sunt lucruri de făcut sau le aleargă pe cele două verișoare poznașe. Zilele astea tinde să adoarmă devreme, așa că la 9 e de obicei în pat. Visează la Italia și moare de dor să se urce pe bicicletă și să se lase cu ea la vale de pe un deal.

EXECUTIV

Demnitari cu probleme de imagine

PSD ar putea să renunțe și la o serie de demnitari cu probleme de imagine, cum ar fi Dănuț Andrușcă, titularul postului de la Economie, Lucian Șova, ministrul Transporturilor, sau Ioana Bran - ministrul Tineretului și Sporturilor.

Și-ar putea pierde funcția și ministrul Culturii, George Ivașcu, propus pentru acest post de primarul Capitalei, Gabriela Firea. Lui Ivașcu i se reproșează faptul că ministerul pe care îl conduce nu a avut suficiente acțiuni dedicate Centenarului. Portofoliul Educației, părăsit recent de Valentin Popa, în urma unui scandal cu UDMR ar urma să fie preluat fie de Ecaterina Andronescu, fie de Liviu Pop.

CLICK: Elevii din 13 școli nu au căldură

► Elevii din 13 școli nu au căldură

GALAȚI. Elevii și profesorii din 13 unități de învățământ nu beneficiază de căldură pentru că centralele termice montate nu au fost încă racordate la rețeaua de gaz. Primăria Galați spune că lucrurile vor intra în normal din luna noiembrie. Primăria Galați a închis sistemul centralizat de termoficare, iar gălățenii au primit ajutoare în valoare de 3.000 de lei pentru centrale termice.